

119

MINISTRIES

“Dit document is een script van onderwijs dat is bedoeld om via video te worden getoond. In de video worden relevante tekst, dia's, media en afbeeldingen getoond om de presentatie te vergemakkelijken. Daarom is het mogelijk dat deze tekst soms niet vlot leest of dat bepaalde teksten eigenaardig klinken. Daarnaast kunnen er grammaticale fouten voorkomen die niet acceptabel zouden zijn in literair werk. We moedigen u aan om het video-onderwijs te bekijken omdat het een aanvulling is op het schriftelijke onderwijs.”

De Wet van God Versus de Wet van Mozes

De Wet van God versus de Wet van Mozes klinkt misschien als een heel rare titel. Maar er zijn mensen die geloven dat het verschillende Wetten zijn.

Om het dilemma wat te verduidelijken; er zijn mensen die geloven dat alleen de zogenaamde 10 geboden gelden als de Wet van God. Deze mensen gaan er ook van uit dat alle overige geboden die aan Mozes werden gegeven, alleen moeten worden gezien als de Wet van Mozes. Zij gaan er dus van uit dat er een verschil is tussen de Wet van Mozes en de Wet van God; maar is dat echt zo?

Voorstanders van deze stelling beweren dat de Wet van God door God Zelf is geschreven, die wij kennen als de 10 geboden. Zij zeggen dat die bindend zijn voor de gelovigen van nu, terwijl de Wet van Mozes alleen aan een bepaald volk, Israël, werd gegeven en voor een bepaalde tijdsperiode (voor de komst van de Messias).

Het is ons gebed dat we duidelijk mogen maken dat de Wet van God en de Wet van Mozes dezelfde Wet is.

Laten we eerst naar enkele voorbeelden gaan kijken waar de term “Wet van Mozes” voorkomt in de Schrift.

Jozua 8:31-32

Zoals Mozes, de dienaar van de HEERE (JHWH), aan de Israëlieten geboden had, overeenkomstig wat in het **Wetboek van Mozes** geschreven staat: een altaar van hele stenen die men niet met een ijzeren voorwerp bewerkt had. Daarop brachten zij brandoffers aan de HEERE (JHWH). Ook brachten zij dankoffers. Vervolgens schreef hij daar op stenen een afschrift van de **Wet van Mozes**, die hij geschreven heeft voor de ogen van de Israëlieten.

En even eerder in hoofdstuk 1...

Jozua 1:7

Alleen, wees sterk en zeer moedig, door nauwlettend te handelen overeenkomstig **heel de Wet die Mozes**, Mijn dienaar, u geboden heeft. Wijk daar niet van af, naar rechts of naar links, opdat u verstandig zult handelen overal waar u gaat.

Er zijn nog veel meer plaatsen waar de “Wet van Mozes” wordt genoemd. Maar laten we de verzen over de “Wet van God” ernaast zetten.

Nehemia 8:9

Zij lazen uit het boek voor, uit de **Wet van God**, gaven uitleg en verklaarden de betekenis, zodat men de voorlezing begreep.

2 Koningen 10:31

Maar Jehu wandelde niet nauwlettend en met heel zijn hart in de **Wet van de HEERE (JHWH)**, de God van Israël; hij week niet af van de zonden van Jerobeam, die Israël deed zondigen.

Dus, wordt hier naar twee verschillende Wetten verwezen, of gaat het om dezelfde Wet? Kwam de Wet die Mozes doorgaf eigenlijk bij Mozes zelf vandaan? Was de Wet van Mozes nooit bedoeld om de Wet van God te zijn? Overweeg de volgende tekst ...

Deuteronomium 4:14

En mij gebod de HEERE (JHWH) in die tijd om u verordeningen en bepalingen te leren, om die te doen in het land waar u naartoe trekt om het in bezit te nemen.

Dus, kwam het bij Mozes of bij Jahweh vandaan? Hier nog een ander vers.

Deuteronomium 6:25

Het zal voor ons gerechtigheid zijn als wij al deze geboden nauwlettend in acht nemen, voor het aangezicht van de HEERE (JHWH), onze God, zoals Hij ons geboden heeft.

Sommigen zullen dan zeggen dat deze geboden door Mozes aan Israël zijn gegeven en alleen voor die tijd golden. Maar, de vraag is: Wie heeft ze geboden? Dat was Jahweh.

Deuteronomium 6:25

... als wij al deze geboden nauwlettend in acht nemen, ... zoals Hij ons geboden heeft.

Dus de geboden komen niet van Mozes maar van Jahweh. Mozes was alleen maar de boodschapper. Mozes bracht de geboden van Jahweh over.

Maar dan blijft de vraag voor wie ze zijn bedoeld? Alleen voor Israël? Zijn er voor anderen afzonderlijke wetten? Nee. Lees maar

Numeri 15:15-16

Voor u, gemeente, en voor de vreemdeling die bij u verblijft, geldt één verordening, een eeuwige verordening, al uw generaties door: net zoals u, zo moet ook de vreemdeling voor het aangezicht van de HEERE (JHWH) zijn. Eén Wet en één bepaling geldt voor u en voor de vreemdeling die bij u verblijft.

Dus niet alleen was de Wet door Mozes bedoeld voor alle gelovigen, Deuteronomium 6 laat duidelijk zien dat het Jahweh was die de Wet gaf door middel van Mozes, wat inhoudt dat de Wet van Mozes gewoon de Wet van God is, die door Mozes werd overgebracht. Overweeg deze woorden die een paar hoofdstukken verderop staan.

Deuteronomium 8:11

Wees op uw hoede dat u de HEERE (JHWH), uw God, niet vergeet, en daardoor Zijn geboden, Zijn bepalingen en Zijn verordeningen, die ik u heden gebied, niet in acht neemt.

En hoe zit het met Numeri hoofdstuk 29? Het hele hoofdstuk ging over de Najaarsfeesten. Maar dan lezen we in het allerlaatste vers iets heel interessants.

Numeri 29:40

En Mozes zei dit tegen de Israëlieten, overeenkomstig alles wat de HEERE (JHWH) aan Mozes geboden had.

Nogmaals, wie had ze geboden? Mozes of Jahweh?

Het was Jahweh.

Dus de Hoogtijden zijn echt door God geboden en niet door Mozes. De voorbeelden die worden gegeven in Ezra en Nehemia laten duidelijk zien hoe de Schrift deze zaken onderwijst.

Ezra 7:6

Deze Ezra trok op uit Babel. Hij was een vaardig Schriftgeleerde, bedreven in de Wet van Mozes, die de HEERE (JHWH), de God van Israël, gegeven heeft. En de koning gaf hem alles wat hij had verzocht, omdat de hand van de HEERE (JHWH), zijn God, over hem was.

Hier staat behoorlijk duidelijk wat de oorsprong is van de Wet van Mozes: JHWH, de God van Israël, gaf het aan hem! Als we *nog steeds* twijfelen, dan moeten we even een paar verzen verderop lezen.

Ezra 7:9-10

Op de eerste van de eerste maand was namelijk het begin van *zijn* tocht uit Babel, en op de eerste van de vijfde maand kwam hij in Jeruzalem aan, omdat de goede hand van zijn God over hem was. Ezra had immers zijn hart erop gericht om de Wet van de HEERE (JHWH) te onderzoeken, om die te doen en om in Israël de verordeningen en bepalingen te onderwijzen.

Hier gebruikt Ezra, de geleerde schrijver, deze termen door elkaar heen. Overweeg ook de woorden van Nehemia.

Nehemia 8:2

Toen ... verzamelde heel het volk zich als één man op het plein dat voor de Waterpoort ligt; en zij zeiden tegen Ezra, de Schriftgeleerde, dat hij het boek moest brengen met de **Wet van Mozes**, die de HEERE (JHWH) Israël had geboden.

Nogmaals, het is heel duidelijk dat het JHWH was die ons de Wet van Mozes gaf. De titel “Wet van Mozes” betekent gewoon de Wet van God die Mozes heeft overgebracht. Het is nog steeds de enige Wet van God.

Een aantal verzen verderop lezen we het volgende.

Nehemia 8:9-10

Zij lazén uit het boek voor, uit de **Wet van God**, gaven uitleg en verklaarden de betekenis, zodat men de voorlezing begreep. En Nehemia (hij was Zijne Excellentie, de stadhouder), Ezra, de priester en Schriftgeleerde, en de Levieten die het volk onderwezen, zeiden tegen heel het volk: Deze dag is heilig voor JHWH uw God. Rouw dan niet en huil niet. Heel het volk hilde namelijk toen ze de woorden van de Wet hoorden.

In vers 2 werd het de Wet van Mozes genoemd, terwijl er hier in vers 9 naar wordt verwezen als de Wet van God. Laten we verder lezen.

Nehemia 8:15

Zij vonden in de Wet geschreven dat JHWH door de dienst van Mozes had geboden dat de Israëlieten in loofhutten zouden wonen tijdens het feest in de zevende maand.

We gaan verder met vers 18.

Nehemia 8:18-19

De hele gemeente van hen die uit de gevangenschap waren teruggekeerd, maakte loofhutten en woonde in die loofhutten, want zo hadden de Israëlieten niet meer gedaan vanaf de dagen van Jozua, de zoon van Nun, tot op deze dag. Er was zeer grote blijdschap. En men las dag aan dag voor uit het boek met de Wet van God, vanaf de eerste dag tot de laatste dag, en ze vierden zeven dagen feest. En op de achtste dag was er een bijzondere samenkomst, volgens de bepaling.

Dus hier in vers 15 zien we dat er wordt verwezen naar de Wet die door Mozes is geboden en in vers 19 wordt erover gesproken over de Wet van God. Mocht je er nog aan twijfelen, hier zien we duidelijk dat de Wet van God ook het Feest van Soekot bevat, dat al werd genoemd in Leviticus 23 en eerder werd genoemd in Numeri 29!

Waarom is dit belangrijk? Omdat sommigen suggereren dat de Wet van God gewoon de 10 geboden zijn. Nergens in de 10 geboden wordt het Loofhuttenfeest (Soekot) genoemd. De Wet van God omvat alle geboden van God, zoals we die in de Torah vinden, wat uiteraard ook logisch zou moeten zijn en los van al het Schriftuurlijke bewijs dat we aanvoeren.

Dus waarom wordt de Wet van God ook de Wet van Mozes genoemd? Het antwoord is simpel.

Mozes was het uitverkoren gereedschap van Jahweh om Zijn instructies door te geven. Het waren helemaal niet de geboden of de Wet van Mozes. Hij was slechts de boodschapper. Nu we hebben laten zien dat de termen “Wet van Mozes” en “Wet van God” door elkaar heen worden gebruikt, gaan we kijken naar een aantal veel voorkomende bezwaren.

Veel mensen zeggen: “De 10 geboden werden door God Zelf uitgesproken en opgeschreven en daarom zijn ze voor eeuwig bindend, terwijl de Wet van Mozes werd geschreven door Mozes, en daaruit kunnen we opmaken dat ze van tijdelijke aard zijn.” Er zijn heel veel dingen niet in de haak met deze stelling. Laten we eerst gaan kijken naar het verhaal van de 10 geboden.

In Exodus hoofdstuk 20, lezen we dat de 10 geboden door Jahweh Zelf werden gegeven. Lees vers 18 en 19 van dit hoofdstuk.

Exodus 20:18-19

En heel het volk was getuige van de donderslagen, de bliksems, het bazuingeschal en de rokende berg. Toen het volk dit zag, sidderden zij en bleven op een afstand staan. Zij zeiden tegen Mozes: Spreekt ú met ons, dan zullen wij luisteren, maar laat God niet met ons spreken, anders sterven wij.

Ze waren bang om Jahweh te horen spreken. Ze wilden geen woorden meer van Hem horen. Ze waren bevreesd om Zijn stem te horen. Laten we nu kijken naar het parallelle gedeelte in Deuteronomium.

Deuteronomium 5:1-5

Mozes riep heel Israël *bijeen* en zei tegen hen: Luister, Israël, naar de verordeningen en bepalingen die ik heden ten aanhoren van u spreek. U moet ze leren en nauwlettend in acht nemen. De HEERE (JHWH), onze God, heeft een verbond met ons gesloten bij de Horeb. Niet met onze vaders heeft de HEERE (JHWH) dit verbond gesloten, maar met ons, wij die hier heden allen in leven zijn. Van aangezicht tot aangezicht heeft de HEERE (JHWH) met u gesproken op de berg, vanuit het midden van het vuur (ik stond in die tijd tussen de HEERE (JHWH) en u in, om u het woord van de HEERE (JHWH) bekend te maken, want u was bevreesd vanwege het vuur en klom de berg niet op).

Vanaf vers 6 tot 21 zijn de 10 geboden beschreven. Laten we verder lezen vanaf vers 22.

Deuteronomium 5:22

Deze woorden sprak de HEERE (JHWH) tot heel uw gemeente, op de berg, vanuit het midden van het vuur, de donkere wolken, met luide stem; Hij voegde er niets aan toe. Hij schreef ze op twee stenen tafelen en gaf ze aan mij.

Veel mensen stoppen op dit punt en zeggen: “Zie je, Hij *voegde er niets aan toe*.” Toch moeten we de rest van het hoofdstuk uitlezen om het verband met de rest van de Schrift te begrijpen.

Deuteronomium 5:23-26

En het gebeurde, toen u die stem vanuit het midden van de duisternis hoorde en de berg van vuur brandde, dat u naar voren kwam, naar mij toe, al uw stamhoofden en uw oudsten. En u zei: Zie, de HEERE (JHWH), onze God, heeft ons Zijn heerlijkheid en Zijn grootheid laten zien en wij hebben Zijn stem gehoord vanuit het midden van het vuur; vandaag hebben wij gezien dat God met de mens spreekt en dat deze in leven blijft. Maar nu, waarom zouden wij sterven? Want dit grote vuur zou ons verteren; **als wij de stem van de HEERE (JHWH), onze God, nog langer zouden horen, zouden wij sterven.** Want wie is er van alle vlees, die de stem van de levende God heeft horen spreken vanuit het midden van het vuur, zoals wij, en in leven is gebleven?

Let nu goed op wat er in de volgende verzen staat.

Deuteronomium 5:27-33

Gaat u naar voren, en luister naar alles wat de HEERE (JHWH), onze God, zal zeggen. U moet dan alles wat de HEERE (JHWH), onze God, tegen u zal zeggen, tegen ons zeggen, en wij zullen ernaar luisteren en het doen. Toen de HEERE (JHWH) uw hoorde, toen u tot mij sprak, zei de HEERE (JHWH) tegen mij: Ik heb de woorden van dit volk, die zij tot u gesproken hebben, gehoord; alles wat zij gezegd hebben, is goed. Och, hadden zij maar zo'n hart, om Mij te vrezen en Mijn geboden alle dagen in acht te nemen, opdat het hun en hun kinderen voor eeuwig goed zou gaan! Ga, zeg hun: Keer terug naar uw tenten. Maar blijft u hier bij Mij staan. Dan zal Ik tot u spreken alle geboden, verordeningen en bepalingen die u hun moet leren en die zij moeten doen in het land dat Ik hun geven zal om het in bezit te nemen. U moet dus nauwlettend handelen zoals de HEERE (JHWH), uw God, u geboden heeft; wijk niet af, naar rechts of naar links. Heel de weg die de HEERE (JHWH), uw God, u geboden heeft, moet u gaan, opdat u leeft, en het u goed gaat, en u uw dagen verlengt in het land dat u in bezit zult nemen.

Lees vers 32 nog een keer.

Deuteronomium 5:32

U moet dus nauwlettend handelen zoals de HEERE (JHWH), uw God, u geboden heeft; wijk niet af, naar rechts of naar links

Dus wat had Jahweh hen geboden? Voor dat antwoord gaan we terug naar vers 27.

Deuteronomium 5:27

Gaat u naar voren, en luister naar alles wat de HEERE (JHWH) onze God, zal zeggen. U moet dan alles wat de HEERE (JHWH), onze God, tegen u zal zeggen, tegen ons zeggen, en wij zullen ernaar luisteren en het doen.

En vers 31 ...

Deuteronomium 5:31

Maar blijft u hier bij Mij staan. Dan zal Ik tot u spreken alle geboden, verordeningen en bepalingen die u hun moet leren en die zij moeten doen in het land dat Ik hun geven zal om het in bezit te nemen.

We moeten niet vergeten dat de profeten alles wat ze moesten spreken rechtstreeks van Jahweh ontvingen. Het kwam maar zelden voor dat God Zelf rechtstreeks tot Zijn volk sprak.

Worden de uitspraken van de Profeten daardoor van minder waarde? Natuurlijk niet. In feite werd de gehele Schrift op dezelfde manier geschreven als de “Mozaïsche” wet. Mensen kregen van Jahweh te horen wat ze moesten opschrijven. En dat is precies wat we lezen in 2 Timotheüs 3:16.

2 Timotheüs 3:16-17

Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid, opdat de mens die God toebehoort, volmaakt zou zijn, tot elk goed werk volkomen toegerust.

Daartoe behoort ook de “Wet van Mozes.

Een ander bezwaar dat vaak wordt gebezigd is: “Het feit dat de Wet van Mozes werd bewaard *naast* de Ark van het Verbond, en de 10 geboden *daarin*, laat zien dat er een scheiding tussen die twee is en dat *de één belangrijker is dan de ander.*” Daarmee wordt verwezen naar Deuteronomium waar we het volgende lezen.

Deuteronomium 31:26

Neem dit wetboek en leg het naast de ark van het verbond van de HEERE (JHWH), uw God, zodat het daar is als getuige tegen u.

Vergelijken we dat met hoofdstuk 10...

Deuteronomium 10:4-5

Toen schreef Hij op de tafelen, overeenkomstig de eerste tekst, de Tien Woorden die de HEERE (JHWH) tot u gesproken had op de berg, vanuit het midden van het vuur, op de dag dat u daar bijeenkwam; en de HEERE (JHWH) gaf ze aan mij. En ik keerde mij om, daalde de berg af en legde de tafelen in de kist die ik gemaakt had. Daar zijn ze nog steeds, zoals JHWH mij geboden had.

Dus het is duidelijk dat ze op twee afzonderlijke plaatsen waren; één in de ark, en de ander naast de ark. Is dat om ons te laten zien dat de tien geboden voor eeuwig zijn en de rest van tijdelijke aard?

Nou, dat denken wij niet. Wat waren volgens Jesjoea de twee belangrijkste geboden? Lees maar...

Mattheüs 22:36-40

“Meester, wat is het grote gebod in de Wet?” Jesjoea zei tegen hem: “U zult de Heere , uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand. Dit is het eerste en het **grote gebod**. En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf. Aan deze twee geboden hangt heel de Wet, en de Profeten”.

Oké. De twee grootste geboden zijn God liefhebben en je naaste liefhebben als jezelf. Dat worden de twee GROOTSTE geboden genoemd. Waar staan die geboden?

Niet in de tien geboden die we zagen in Exodus. Nee, we vinden ze bij de rest van de geboden die staan beschreven in de Torah, in Deuteronomium en Leviticus.

Deuteronomium 6:5

Daarom zult u de HEERE (JHWH), uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw kracht.

Leviticus 19:18

“U mag geen wraak nemen of een wrok koesteren tegen uw volksgenoten, maar u moet uw naaste liefhebben als uzelf. Ik ben de HEERE (JHWH).”

Dus, geen van deze twee geboden worden direct genoemd in een van de 10 geboden. Ze staan verderop beschreven in de Wet van Mozes.

En wat deed Christus toen Hij werd verleid? Hij citeerde de Wet. En daardoor overwon Hij deze verleidingen. Hij citeerde toen geen enkel van de 10 woorden.

Dus, volgens de mensen die een scheiding willen leggen, citeerde Hij Mozes om de zonde te overwinnen, en niet God. Jesjoea zei ...

Mattheüs 4:4

Maar Hij antwoordde en zei: Er staat geschreven: De mens zal niet van brood alleen leven, maar van elk woord dat uit de mond van God komt.

Dit bewijst dat Jesjoea deze citaten feitelijk aanhaalt als woorden van Jahweh en niet van Mozes.

Toch zeggen sommigen nog steeds dat de woorden van Mozes niet meer gelden, terwijl de 10 geboden nog van kracht blijven. Als de 10 geboden de grotere, of blijvende geboden zijn, hoe kan het dan dat de twee geboden die de **grootste** meten zijn NIET worden genoemd in de geboden die in de ark werden geplaatst?

Hoe kan het dat de geboden die Jesjoea citeerde om de zonde te overwinnen daar niet bij horen?

Hoe zit het met bevel dat Paulus gaf aan de kerk in Korinthe? Deze mensen hadden een heidense achtergrond.

Overweeg zijn woorden in 1 Kor 11...

1 Korinthe 11:1

Wees navolgers van mij, zoals ik navolger van Christus (de Messias) ben.

Welk voorbeeld moeten we volgen?

Bedoelde Hij dat we Mozes moeten volgen?

Nogmaals, de TWEE grootste geboden worden niet genoemd in de eerste tien, die door sommigen de Wet van God wordt genoemd.

Maar hoeveel stenen tafelen had Mozes? Het waren er twee; twee stenen tafelen. Jesjoea noemt de TWEE grootste geboden. Zie je het al?

Laten we gaan kijken naar de algemeen bekende “10 geboden.”

Misschien is het je opgevallen, maar de eerste vier hebben direct te maken met onze relatie met Jahweh. De laatste zes hebben specifiek te maken met onze relatie met onze naaste.

Zou het zo kunnen zijn dat ze op die manier waren verdeeld over de twee stenen tafelen - één steen over onze relatie met Jahweh, en de andere over onze relatie met elkaar?

Oftewel, dit patroon laat ons zien hoe we alle geboden die zijn opgeschreven in de Torah moeten begrijpen.

Het boek bestaat uit twee gedeelten. Het eerste deel gaat over onze relatie met Jahweh.

Het tweede gedeelte gaat over onze relatie met anderen. En we weten dat de hele Wet en de Profeten aan deze twee geboden hangen (Mattheüs 22:40). En daarvanuit, valt de rest van de Wet (alles) binnen of God liefhebben of je naaste liefhebben. Dat houdt in dat elk gebod in de Torah gedetailleerd aangeeft hoe God lief te hebben of je naaste lief te hebben.

Laten we nog even kijken naar een andere bewering met betrekking tot de 10 geboden.

Er zijn veel mensen die zeggen dat we de 10 geboden niet zo moeten noemen, maar dat we ze “de 10 woorden” of “de 10 gezegden” moeten noemen. Ze hebben een valide punt, want in het Hebreeuws staat er niet “de 10 geboden” maar “*Aseret ha-D’varim*.”

In het Hebreeuws betekent dit letterlijk “de 10 woorden” OF “de 10 gezegden.” Het zou ook kunnen worden vertaald als “de 10 stellingen,” of zelfs “de 10 verklaringen.” *Aseret ha-D’varim* vinden we terug in de volgende verzen.

Exodus 34:28

Hij was daar namelijk veertig dagen en veertig nachten bij de HEERE (JHWH). Hij at geen brood en dronk geen water. En God schreef op de tafelen de woorden van het verbond, de Tien Woorden. (*Aseret ha-D’varim*).

Deuteronomium 4:13

Hij maakte u Zijn verbond bekend, dat Hij u beval te doen, de Tien Woorden (*Aseret ha-D’varim*), en Hij schreef ze op twee stenen tafelen.

En...

Deuteronomium 10:4

Toen schreef Hij op de tafelen, overeenkomstig de eerste tekst, de Tien Woorden (*Aseret ha-D’varim*) die de HEERE (JHWH) tot u gesproken had op de berg, vanuit het midden van het vuur, op de dag dat u daar bijeenkwam; en de HEERE (JHWH) gaf ze aan mij.

Dus, “de 10 woorden” OF “de 10 gezegden” is de letterlijke vertaling. ALS het de bedoeling was geweest dat de betekenis letterlijk “de 10 geboden” zou zijn, dan zou er niet staan “*Aseret ha-D’varim*” maar “*Aseret ha-Mitzwot*,” wat LETTERLIJK “de 10 geboden” betekent. Maar, zoals we al opmerkten, staat er in het Hebreeuws “*Aseret ha-D’varim*,” (de 10 woorden/de 10 gezegden). We zien dat *Mitzwot* terecht wordt vertaald als “geboden” in andere verzen, zoals deze:

Genesis 26:5

Omdat Abraham Mijn stem gehoorzaamd heeft en Mijn voorschriften, Mijn geboden (*Mitzwot*), Mijn verordeningen en Mijn wetten in acht genomen heeft.

Exodus 16:28

Toen zei JHWH tegen Mozes: Hoelang weigert u nog Mijn geboden (*Mitzwot*) en Mijn wetten in acht te nemen?

En...

Leviticus 26:14

“Maar als u niet naar Mij luistert en al deze geboden (*Mitzwot*) niet doet...”

Mitzwot is het woord dat wordt gebruikt voor gebod(en). We zien in deze 10 woorden daarom de categorieën van de hele Torah, waardoor we ze ook 10 gezegden of 10 principes kunnen noemen!

We moeten echter ook begrijpen dat de Schrift naar de stenen tafelen verwijst en wat daarop staat.

Exodus 24:12

JHWH zei tegen Mozes: Klim naar boven, naar Mij toe, de berg op, en blijf daar. Dan zal Ik u de stenen tafelen geven, de Wet en de geboden, die Ik opgeschreven heb om hen te onderwijzen.

Het Hebreeuwse woord dat hier is vertaald als “geboden” is *ha-Mitzwot*. Ook al worden ze de tien gezegden of tien principes genoemd, toch is er zeker wat voor te zeggen om ze geboden te noemen.

Maar waarom zouden deze 10 geboden of gezegden, op de twee stenen tafelen, in de Ark worden geplaatst terwijl de Torah naast de Ark moest worden bewaard?

De Ark van het Verbond werd bewaard in het Heilige der Heiligen. We weten dat alles in de Tabernakel was gemaakt naar het beeld dat aan Mozes was getoond van het hemelse heiligdom, want er staat geschreven...

Exodus 25:9

Volgens alles wat Ik u zal tonen, een ontwerp van de tabernakel en een ontwerp van al zijn voorwerpen, zó moet u het maken.

Dat wordt ook bevestigd in het boek Hebreeën.

Hebreeën 8:5

Deze priesters doen dienst in een afbeelding en schaduw van de hemelse dingen, overeenkomstig een aanwijzing van God die Mozes ontving bij het voltooiën van de tabernakel. Want zie erop toe, zegt Hij, dat u alles maakt overeenkomstig het voorbeeld dat u op de berg getoond is.

We kunnen dan ook concluderen dat alles in de tabernakel, en later in de tempel, een bijzondere betekenis heeft.

Dus wat is de bedoelde betekenis van het feit dat de Ark in het Heilige der Heiligen staat?

Er zijn mensen die geloven dat de binnenkant van de Ark van het Verbond symbool staat voor het hart van de mens!

We weten dat Jahweh altijd heeft verlangd dat de Wet werd geschreven in onze harten, wat we in onderstaande Schriftgedeeltes kunnen lezen.

Deuteronomium 11:18

Daarom moet u deze woorden van mij in uw hart en in uw ziel prenten. Bind ze als een teken op uw hand, en ze moeten als een voorhoofdsband tussen uw ogen zijn.

Deuteronomium 30:14

Want dit woord is heel dicht bij u, in uw mond en in uw hart, om het te doen.

Jeremia 31:33

Voorzeker, dit is het verbond dat Ik na die dagen met het huis van Israël sluiten zal, spreekt JHWH: Ik zal Mijn Wet in hun binnenste geven en zal die in hun hart schrijven. Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn.

En ook...

Psalm 119:10-11

Ik zoek U met heel mijn hart,
laat mij van Uw geboden niet afdwalen.
Ik heb Uw belofte in mijn hart opgeborgen,
opdat ik tegen U niet zondig.

Dus het is altijd de bedoeling geweest dat de Wet op onze harten zou worden geschreven, en dat is precies de reden waarom mensen geloven dat de Ark van het Verbond het hart van God symboliseert! Besnijdenis begint in het hart.

Deuteronomium 30:6

De HEERE (JHWH), uw God, zal uw hart en het hart van uw nageslacht besnijden, om de HEERE (JHWH), uw God, lief te hebben met heel uw hart en met heel uw ziel, zodat u leven zult.

Gehoorzaamheid begint ook in het hart. De 10 geboden op de twee stenen tafelen, in de Ark, kunnen heel goed symbool staan voor de Torah die op de tafelen van onze harten moet worden geschreven.

Zoals besnijdenis van het hart leidt tot besnijdenis van het vlees, brengt het feit dat de 10 geboden in ons hart zijn ons tot zichtbare gehoorzaamheid aan de Torah! Daarom is de Torah BUITEN de Ark. Dat past heel mooi bij wat er in Deuteronomium 30:14 staat:

Deuteronomium 30:14

Want dit woord is heel dicht bij u, in uw mond en in uw hart, om het te doen.

Paulus verwijst naar dit vers in Romeinen, maar verduidelijkt het.

Romeinen 10:6-8

De gerechtigheid echter die uit het geloof is, spreekt aldus: Zeg niet in uw hart: Wie zal naar de hemel opklimmen? Dat is Christus naar beneden brengen. Of: Wie zal in de afgrond neerdalen? Dat is Christus uit de doden naar boven brengen. Maar wat zegt zij? Dicht bij u is het Woord, in uw mond en in uw hart. Dit is het Woord van het geloof, dat wij prediken:

In onze studie “[Het Zondaarsgebed](#)” gaan we dieper in op deze tekst.

Dus Jesjoea, het Woord, moet in onze harten zijn, waardoor wij van harte gehoorzaam willen zijn aan het volledige woord van Jahweh, ook in het fysieke – de wortel die vrucht voortbrengt.

Bekijk het zo: Als je een appelboom wilt, plant je dan een appelboom? Nee. Je plant het zaadje van een appel; iets dat ALLE basisinformatie bevat om een appelboom voort te brengen. Het is een fractie van de omvang, maar toch bevat het alles wat nodig is om het gewenste fruit voort te brengen. Zo zien we ook dat de Ark het zaad bevat – de basis voor alles wat nodig is om het gewenste fruit voort te brengen.

We vonden nog een interessante overeenkomst. Bijna al het zaad bevat drie basiselementen: het omhulsel van het zaad (sommigen noemen dat de schaal), het embryo en de endosperm. Dat is de basis van bijna alle zaden.

Zie je de overeenkomst? De schaal van het zaadje is als de stenen tafelen. Het embryo en het endosperm zijn als de geboden om God EN mensen lief te hebben. Overweeg ook de twee groepen geboden die IN de stenen tafelen waren gegraveerd – aan beide kanten.

Exodus 32:15

En Mozes keerde zich om en daalde de berg af, met de twee tafelen van de getuigenis in zijn hand. Deze tafelen waren aan beide kanten beschreven.

Dus ze zijn IN de schaal van het zaad. Als we dit zaad toepassen op ons hart, dan wordt het werkelijk ons dagelijks brood. Zoals Jesjoea dit citeerde ...

Mattheüs 4:4

Maar Hij antwoordde en zei: Er staat geschreven: De mens zal niet van brood alleen leven, maar van elk woord dat uit de mond van God komt.

Het is inderdaad het manna in ons dat werkelijk leven voortbrengt uit iets dat dood is. Dat ZOU de reden KUNNEN zijn waarom de kruik met manna naast de bloeiende staf van Aaron werd geplaatst in de ark.

Lees maar in Hebreeën 9 ...

Hebreeën 9:3-4

Maar achter het tweede voorhangsel was het gedeelte van de tabernakel dat het heilige der heiligen werd genoemd, met een gouden wierookvat en de ark van het verbond, die geheel met goud overtrokken was. In deze ark lagen de gouden kruik met het manna en de staf van Aäron, die gebloeid had, en de stenen tafelen van het verbond.

Dus, net zoals het planten van een appelzaadje een appelboom voortbrengt, zo zal het planten van het Woord het Woord voortbrengen. Als we het zaad van het Woord planten in onze harten, dan wordt het Woord levend in onze levens; het hele Woord. Bekijk onze studie “De smalle weg” als je daar meer over wilt weten. Wij zien de Wet van God en de Wet van Mozes als een en dezelfde.

Als we spreken over de Wet van God, dan zijn er mensen die zich afvragen of die werd gegeven door God of door engelen. Die vraag komt op na het lezen van Handelingen 7 of Galaten 3. Lees maar...

Handelingen 7:52-53

Wie van de profeten hebben uw vaders niet vervolgd? Zelfs hebben zij hen gedood die de komst van de Rechtvaardige aankondigden, van Wie u nu verraders en moordenaars geworden bent. U, die de Wet ontvangen hebt door de dienst van engelen, hebt die niet in acht genomen!

Galaten 3:19 (WV)

Waartoe dient dan de Wet? Die is erbij gekomen met het oog op de overtredingen, tot de komst van het Nageslacht op wie de belofte betrekking heeft. Ze is uitgevaardigd door engelen door tussenkomst van een middelaar.

Dus, op het eerste gezicht kan het lijken dat de Wet ofwel de Torah geen eenduidige oorsprong heeft. Maar eigenlijk is dat helemaal niet zo. De Wet werd inderdaad gegeven door Jahweh. De Schrift is daar behoorlijk duidelijk over, zoals we uitgebreid lieten zien. Overweeg ook dit...

Deuteronomium 5:22

Deze woorden sprak de HEERE (JHWH) tot heel uw gemeente, op de berg, vanuit het midden van het vuur, de donkere wolken, met luide stem; Hij voegde er niets aan toe. Hij schreef ze op twee stenen tafelen en gaf ze aan mij.

Nogmaals, het is behoorlijk duidelijk dat Jahweh de Torah Zelf gaf. Maar veel mensen zeggen: “Wacht even. Hoe zit het dan met Handelingen 7 en Galaten 3?” We kijken naar Handelingen 7.

Handelingen 7:53

U, die de Wet ontvangen hebt door de dienst van engelen, hebt die niet in acht genomen!

Allereerst moet het je opvallen dat er staat dat ze de Wet hebben ontvangen, en daarna staat er dat die werd uitgevaardigd door engelen, dat is gewoon een ander woord voor boodschappers. Ze kregen het dus eerst van Jahweh, en daarna werd het uitgevaardigd door boodschappers – die de Wet overbrachten.

Het is een verwijzing naar vers 52

Handelingen 7:52

Wie van de profeten hebben uw vaders niet vervolgd? Zelfs hebben zij hen gedood die de komst van de Rechtvaardige aankondigden, van Wie u nu verraders en moordenaars geworden bent).

De boodschappers die ze hebben gedood, terwijl ze de Torah afwezen.

Hetzelfde principe vinden we in Galaten 3:19. Daar staat duidelijk:

Galaten 3:19 WV

De Wet is uitgevaardigd door engelen door tussenkomst van een middelaar.

Sommige vertalingen zeggen “*Uitgevaardigd*”, ander vertalingen zeggen “*In de hand gegeven (NBG)*” of “*In de hand beschikt (HSV)*”. De betekenis is hetzelfde. “*Uitgevaardigd*”, “*In de hand gegeven (NBG)*” of “*In de hand beschikt (HSV)*” door engelen/ boodschappers, door een middelaar. De middelaar was Mozes. Want weet je nog ...

Deuteronomium 5:23-26

En het gebeurde, toen u die stem vanuit het midden van de duisternis hoorde en de berg van vuur brandde, dat u naar voren kwam, naar mij toe, al uw stamhoofden en uw oudsten. En u zei: Zie, de HEERE (JHWH), onze God, heeft ons Zijn heerlijkheid en Zijn grootheid laten zien en wij hebben Zijn stem gehoord vanuit het midden van het vuur; vandaag hebben wij gezien dat God met de mens spreekt en dat deze in leven blijft. Maar nu, waarom zouden wij sterven? Want dit grote vuur zou ons verteren; als wij de stem van de HEERE (JHWH), onze God, nog langer zouden horen, zouden wij sterven. Want wie is er van alle vlees, die de stem van de levende God heeft horen spreken vanuit het midden van het vuur, zoals wij, en in leven is gebleven?

En let nogmaals goed op de volgende verzen.

Deuteronomium 5:27-28

Gaat u naar voren, en luister naar alles wat de HEERE (JHWH), onze God, zal zeggen. U moet dan alles wat de HEERE (JHWH), onze God, tegen u zal zeggen, tegen ons zeggen, en wij zullen ernaar luisteren en het doen. Toen de HEERE (JHWH) uw woorden hoorde, toen u tot mij sprak, zei JHWH tegen mij: Ik heb de woorden van dit volk, die zij tot u gesproken hebben, gehoord; alles wat zij gezegd hebben, is goed.

Mozes was de middelaar die in Galaten 3 werd genoemd. De boodschappers (engelen) waren degenen die de Wet aan alle mensen, de profeten, verkondigden. Uiteindelijk geloven wij dat het overduidelijk is dat datgene wat de Wet van Mozes wordt genoemd hetzelfde is als de Wet van God, die zonder twijfel door Jahweh Zelf is gegeven.

Laten we de woorden van Paulus aan Timotheüs steeds in gedachten houden.

2 Timotheüs 3:16

Heel de Schrift is door God ingegeven en is nuttig om daarmee te onderwijzen, te weerleggen, te verbeteren en op te voeden in de rechtvaardigheid,

Samenvattend is er geen verschil tussen de Wet van God en de Wet van Mozes. Mozes heeft geen eigen Wet uitgevaardigd, die los staat van de Wet van God. De geboden die Mozes heeft opgeschreven worden ook vaak het Woord van God en de Wet van God genoemd. Het enige dat Mozes heeft gedaan is de Wet van God opschrijven zoals God hem dat opdroeg. Daardoor kon de Wet makkelijk worden verspreid onder Israël. Israël kon daarna een licht onder de volken zijn. Zo konden ze de Wet van God onderwijzen aan de gehele wereld.

Als je deze studie interessant vond, dan hebben we nog een ander studie genaamd: "[Het boek van het Verbond vs het boek van de Wet](#)".

We hopen dat je van deze studie hebt genoten. Vergeet niet om alles te blijven onderzoeken.

Sjalom

Voor meer informatie over dit onderwerp of ander onderwijs, bezoek ons op www.testeverything.net (Engelstalig onderwijs)

Sjalom, dat Jahweh u mag zegenen in uw wandel in het volledige Woord van God.

EMAIL: Info@119ministries.com (USA); info@119ministries.nl

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries; www.facebook.com/119ministriesnederland

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.119ministries.nl

TWITTER: www.twitter.com/119Ministries# (USA)